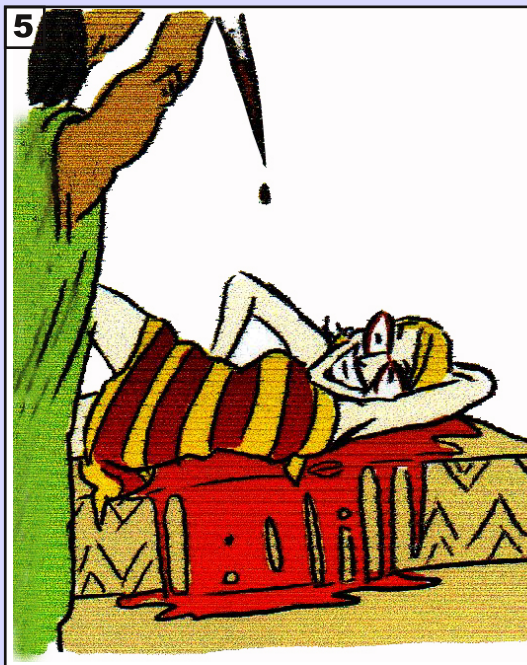

L'aparença física de Millo enganya. No és el Pare Noel i no porta joguines.

Ja se sap: rere un gran home sempre hi ha una gran dona... sacrificada.

L'ANC va dir que Europa era la solució de Catalunya. Mentida. És el refugi.

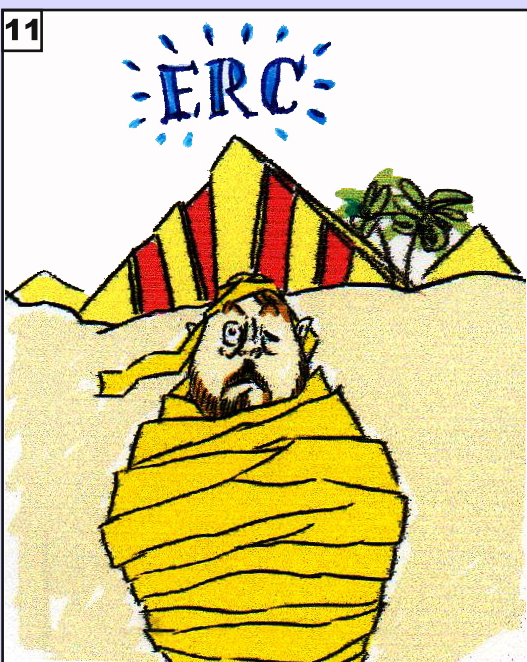
Puigdemont es paga l'estada a Berlín fent de pastisser. La pela és la pela.

Després de diverses sentències judicials i de passar-se el dret internacional per l'entrecuix, el ministre Catalá critica un jutge i li cau el pèl.

"Con este panorama, ¿quién coño gobierna?", es lamenta M. Rajoy.

ERC està més enfortida que mai. El futur és seu. Del present no en parlen.

S'estudia la reiterada connexió entre la Generalitat i exili.

4. El somriure fi de Millo i las seva exquisida expressió corporal mentre expressava com intervenir a la política catalana, fan més por que tots els monstres i bruixes dels contes infantils. Aquí sí que hi ha perill.

5. Els catalans estan més preocupats pel feminisme que per la independència. Artadi víctima de Puigdemont? És acceptable un govern no paritari? Al final acabarem parlant de futbol, com sempre.

6. Després de cinc registres i no se sap quantes multes, l'ANC ha fet fallida. No en tenen ni per pipes, però segueixen endavant amb un somriure al cor. Els han promès una parcel·leta de poder quan s'aconsegueixi la independència.

7. Els rumors difosos per la premsa reaccionaria espanyola són falsos. Puigdemont no pertany al grup neo-feixista de "manos blancas". La veritat és que ha trobat feina en una pastisseria alemanya.

8. El símbol de la justícia ha fugit d'Espanya. D'origen noble, no està disposada a passar per una puta qualsevol. Ningú li posa els collons a la balança.

9. El govern espanyol va quedar afònic quan advertia sobre la davallada econòmica de Catalunya a causa del procés. Després de les darreres dades el govern ha quedat catatònic.

10. Déu necessita el Dimoni per existir. Rajoy necessita un enemic. ETA deixa les armes. Qui queda? Que Déu i el Dimoni preguin per Catalunya.

11. Definir-se partit republicà a Espanya és valentia. Veure's governant és gosadia. Anunciar la victòria és al·lucinar mandonguilles.

12. Puigdemont estudia les memòries de Tarradellas com si fos la Torà. Cada dia llegeix un capítol, el memoritza i se sent reconfortat. És el mateix que feien els jueus a l'Alemanya nazi.

PD: Tot segueix igual.